

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus Religiosorum

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Herbipoli, 1680

III. Quare data fuerit nonnullis exemptio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

pi, horum fuit, illis privilegia vel exemptiones elargiri: quemadmodum in primis exemptionibus contigit. At rarâ illâ indultæ libertatis dulcedine illecti subsequentes, cum ab Episcopis gratiam similem obtinere non possent, recurrerunt sub prætextibus diversis ad sedem Apostolicam tanquam fontem omnium ejusmodi gratiarum ac privilegiorum.

CAPUT III.

Quare data fuerit nonnullis
exemptio.

18. *Forma regiminis generalis Religiosorum à quibusdam introducta dedit causam exemptioni.*
19. *Alia causa exemptionis.*
20. *Nuperrimus Religiosorum conatus exploratus.*
21. *Episcopi quandoque excefferunt.*
22. *Prima exemptiones videntur respexisse temporalia tantum.*
23. *Frivola quorundam Regularium querela.*
24. *Episcopi, cæteris paribus, hoie non habent de quo multum conquerantur.*

18. **A**ucto fidelium numero, cum
 Episcopi magis intendendum
 censerent, qui medios inter mundi
 fluctus vitam mille periculis expositam
 agerent; quàm qui in Eremitis, aut cœ-
 nobiis toti DEO ac rebus Divinis addi-
 cti sub accurato Superiorum Regulari-
 um regimine, dependenter tamen ab
 Episcopis constituebantur: Regulares
 conniventibus aut non satis vigilantibus
 Episcopis, cum prius singuli conventus
 singulariter ac independenter ab aliis
 gubernati fuissent, sub prætextu con-
 servandæ Disciplinæ, aliam generalis
 regiminis formam introduxerunt, Epi-
 scopis tandem non uno in loco tacitè
 prorsus exclusis.

19. Primæ tamen exemptioni ex-
 pressæ nimia Episcoporum in Regula-
 res propensio, seu pia nimis de iisdem
 præsumptio, locum fecit, prout de S.
 Germano Parisiensi Episcopo legimus:
 quo exemplo alii hinc inde tracti, vel
 speciajibus erga Episcopos suos & S. se-
 dem

dem obsequiis simile beneficium pro-
mereri; vel suscitatis contra Antistites
suos querelis extorquere studuerunt:
cujus rei vestigia non obscura cernun-
tur c. *Conquerente*. 16. *de off. Judic.*
c. *Nimis iniqua*. 16. & c. *Nimis pra-*
va. 17. *de exces. Pralat.* Clem. *un.*
eod. qualia quidem in illo tempore facili
nimis aure, non sine ingenti quando-
que Episcoporum præjudicio audita
fuerunt.

20. Verùm cum simili rursus arte
nuper, resuscitatam nonnihil ordinario-
rum potentiam, Regulares deprimere
niterentur, porrectis S. Pontifici Gre-
gorio XV. per Eminentissimos Religio-
num Protectores quadraginta gravami-
nibus adversus Episcoporum potesta-
tem in uno folio typis dato congestis:
exploratâ Regularium intentione, eos-
dem repellendos esse decretum fuit: ut
Romæ palàm constat, & Regularis qui-
dam de visu testatur.

21. Tametsi non negem, per Episco-
pos

pos etiam stetit nonnunquam, adeò
 ut à Conciliis Chalcedonensi, Latera-
 nensi, ac aliis monendi fuerint, ne po-
 testate sibi in Monachos competente
 abuterentur; alii è contrà stimulandi, ut
 ferventiores existerent in regendis
 Congregationibus sibi subiectis.

22. Hoc ultimò subjungendum est,
 per primas exemptiones, temporalium
 dispositionem Episcopis solummodo
 videri subtractam fuisse, curâ publicâ
 observantiæ regularis, cum administra-
 tione spiritualium, iisdem relictâ. Qui
 antiquus Ecclesiæ mos dubium fecit ali-
 quando S. Pontificem, quid dicendum
 esset de liberatione concessa Agerico
 Abbati S. Martini apud Turonenses,
 quòd authoritati Episcopali subduxerit
 etiam dispositionem monasticæ disci-
 plinæ.

23. At degustatâ semel à Regularibus
 nescio quâ imaginariâ exemptionis dul-
 cedine, protenderunt illico manus ad
 alia, modò causati distractiones Institu-
 to

to contrarias; modò ordinariorum sæ-
vitiem; modò ampliorem authoritatis
Pontificiæ dilatationem; modò præcla-
ra sua in Romanam sedem & Religio-
nem Catholicam merita &c: quasi verò
ordinata à DEO Episcopalis potestas
consisteret in atrocitate herili Juribus
profanis Imperatoris Antonini obnoxia,
per quæ servis adversus Dominorum
sævitiem licet ad Asylum recurrere, ut
oblato sui Corporis pretio libertatem
adipiscantur; vel S. Pontifici satis con-
sultum non esset per jurisdictionem su-
premam in Regulares simul ac ipsos E-
piscopos; vel compensanda fuissent in-
feriorum merita cum superiorum jactu-
ra, sive, ut Canonistæ loquuntur, di-
scoperiendum unum Altare, quò alte-
rum cooperiretur.

24. Sed quoniam talibus vel consen-
sere, vel non restitère confestim Epis-
copi; imò & Pater filium iniquus tra-
ctans, eundem emancipare compellitur,
nullum Episcopis contra Regularium
exem-

exemptionem tanto tempore possessam
ordinarium Juris remedium, sed nec
tanta, ut olim, querela nunc superest,
postquam à tempore S. C. Tridentini
ita rursus attonsa fuit exemptorum li-
centia, ut in plerisque casibus revixerit
primæva authoritas Episcopalis.

CAPUT IV.

Quæ fuerit mens S. Bernardi de
exemptione?

25. Verba S. Bernardi epist. 41.

25 **G**Ravia sunt S. Bernardi verba e-
pist. 41. CHRISTUS dedit vi-
tam, ne perderet obedientiam, quâ ipsi
ut careant, totum ferè suum suorumq;
victum expendunt. Quid hoc est præ-
sumptionis ô Monachi? sed non propter
me, inquis facio; sed quero Ecclesia liber-
tatem. O libertas omni, ut ita dicam,
servitute servilior! patienter ab hujus-
modi libertate abstineam, quæ me pesti-
mè addicat superbiae servituti. Plus ti-